

February 29, 1972

**Stenographic Transcript of the Joint Meeting of the
Executive Committee of the Central Committee of
the Romanian Communist Party and of the Council
of Ministers of the Socialist Republic of Romania
(Nixon's Visit to China)**

Citation:

"Stenographic Transcript of the Joint Meeting of the Executive Committee of the Central Committee of the Romanian Communist Party and of the Council of Ministers of the Socialist Republic of Romania (Nixon's Visit to China)", February 29, 1972, Wilson Center Digital Archive, Translated by Viorel Buta. Included in the document reader for the international conference "China and the Warsaw Pact in the 1970-1980s" held by CWHIP and the Parallel History Project March 2004 in Beijing.
<https://digitalarchive.umd.edu/document/114830>

Summary:

This stenographic transcript of a meeting of the Central Committee of the Romanian Communist Party and the Romanian Council of Ministers addresses US President Richard Nixon's visit to China in 1971. Romanian leader Nicolae Ceaușescu evaluates the outcomes of the visit positively, arguing that despite fundamental differences between China and the US, the talks have opened the door to improving the political and economic cooperation between the two countries. Ceaușescu further discusses the implications of the Sino-US rapprochement for Romania and the official position his country should adopt in its relations with China.

Credits:

This document was made possible with support from Leon Levy Foundation

Original Language:

Romanian

Contents:

Original Scan
Translation - English

3

STENOGRAMA

ședinței comune a Comitetului Executiv al CC al PCR și a
Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.-

- 29 februarie 1972 -

Tovarășul Nicolae Ceaușescu

4

Tovarăși, scopul acestei ședințe este de a face o primă reciere asupra vizitei președintelui Nixon în Republica Populară Chineză. Am făcut un schimb de păreri în Prezidiu și am considerat că este bine să lărgim acest schimb de păreri pentru stabili o orientare unitară în ce privește felul cum trebuie reciată și înțeleasă această vizită și rezultatele ei.

Pentru a înțelege mai bine rezultatele acestei vizite trebuie să pornim de la faptul că în ultima perioadă de timp în lume au loc mari schimbări și mutații în raportul de forțe. Apărut noi state cu care Statele Unite ale Americii sînt obligate să-și împartă dominația. E vorba de Japonia și Republica Federală a Germaniei. Se poate spune că - și ca rezultat al acestor schimbări - se reliefează tot mai mult elementul vechii politici imperialiste de forță, de dictat, de amestec în treburile altor state, faptul că nu se mai poate ționa după bunul plac și impune voința altor state. În general în lume se afirmă tot mai puternic principiile noi în relațiile dintre state, egalitatea în drepturi, respectul veranității și independenței naționale, neamestecul în treburile interne și avantajul reciproc, ale politicii de renunțare la forță sau amenințare cu forța în relațiile între state.

Au loc, de asemenea, mutații importante în țările care - au cîștigat, după cel de al doilea război, independența și manifestă tot mai puternic în viața internațională,

5

crește influența țărilor socialiste și prestigiul lor și al politicii lor pe ansamblu în viața internațională. În acest context se înscrie și afirmarea Republicii Populare Chineze în viața politică mondială, care a dus la primirea în O.N.U. cu o mare majoritate de voturi și la recunoașterea ei în cursul anului trecut de către câteva zeci de noi state. În acest context se înscrie vizita președintelui Statelor Unite, Nixon, în Republica Populară Chineză și convorbirile care le-a avut.

Se poate spune că vizita constituie un eveniment de importanță istorică în relațiile dintre China și Statele Unite, precum și în viața internațională. Ea vine în fond să confirme marile schimbări care au loc pe arena mondială, și este în același timp, merită să deschidă o etapă nouă în viața internațională. Din felul cum s-a desfășurat vizita și îndeosebi din comunicatul comun chino-american se pot desprinde câteva concluzii importante.

În primul rând se desprinde faptul că în timpul vizitei au fost abordate cu toată seriozitatea și într-un spirit constructiv atât problemele relațiilor dintre cele două țări, cât și unele din cele mai importante probleme internaționale.

În al doilea rând, faptul că deși între cele două țări există divergențe fundamentale despre care s-a vorbit și nu au fost nici un fel ocolite sau trecute cu vederea, s-a demonstrat și cu prilejul acestor convorbiri că se poate aborda în mod constructiv, pe baza principiilor coexistenței pașnice, problemele dintre țările cu orînduirii sociale diferite,

se poate găsi o bază de conlucrare și de soluționare a acestora, oricât de complicate sînt aceste probleme.

Din tot ceea ce se cunoaște pînă acum, se poate spune că înțelegerile realizate între China și Statele Unite ale Americii nu pot în nici un fel fi considerate că sînt îndreptate împotriva altor state ; dimpotrivă, așa cum reiese în mod pregnant, din comunicatul comun, ele afirmă cu tărie necesitatea ca țările mari, și în general toate statele, să nu urmărească în nici un fel, în raporturile lor, de a dăuna intereselor altor state, fie ele mari, fie mici și mijlocii.

În aprecierea vizitei și a rezultatelor ei trebuie să ne bazăm pe fapte, și nu pe presupuneri, așa cum încearcă să facă unii. De la început se poate aprecia că rezultatele sînt pozitive, că înțelegerile realizate vor exercita o puternică influență pozitivă în direcția normalizării relațiilor dintre Republica Populară Chineză și Statele Unite ale Americii, că ele vor influența puternic dezvoltarea situației din sud-estul Asiei, în sensul stabilizării ei și al unei politici de colaborare, și, în general, vor exercita o influență puternică asupra întregii vieți internaționale.

După cum cred că ați reținut cu toții, în comunicatul comun sînt afirmate cu toată claritatea pozițiile Republicii Populare Chineze în problemele fundamentale ale dezvoltării lumii contemporane. Cred că merită, într-adevăr, să subliniem acest lucru, pentru că este în fond un mod nou de a aborda problemele într-un comunicat comun cînd părțile

își afirmă cu claritate pozițiile - și în această privință mă refer la Republica Populară Chineză, la pozițiile sale în problemele dezvoltării sociale, în problemele revoluției, în problemele mișcării de eliberare națională, a luptei pentru asigurarea victoriei forțelor progresiste. Faptul acesta însă, și acceptarea de către Statele Unite chiar de a fi afirmată ca o poziție a Chinei într-un comunicat comun constituie totuși un lucru deosebit de important și demonstrează fermitatea și consecvența cu care Republica Populară Chineză apără aceste principii. Fără îndoială că aceasta va exercita o influență în ce privește pozițiile ce vor fi adoptate și de alte țări, de forțele antiimperialiste, în problemele internaționale.

De asemenea, merită menționat și faptul că în același timp și Statele Unite își afirmă pozițiile lor principiale într-un șir de probleme, poziții care însă, pornesc, după cum se arată, de la necesitatea de a merge spre o politică de pace, de a ține seama de aspirațiile popoarelor și națiunilor la libertate și progres, de a înlătura pericolul unor agresiuni din afară.

Chiar în forma aceasta, în care sînt precizate aceste poziții ale Statelor Unite, merită reținut faptul că în fond Statele Unite sînt obligate să ia o poziție clară-desigur, urmează să vedem dacă o va și îndeplini - în unele probleme de mare importanță pentru viața internațională,

afirmînd că este gata să renunțe la politica de agresiune și de amestec în treburile altor state, și enumerînd o serie de lucruri pe care cred că le-ați citit, așa că nu mai trebuie să ne referim la ele.

Din acest punct de vedere, chiar prezentarea punctelor de vedere ale celor două părți este interesantă, instructivă, și în orice caz demonstrează că principiile care stau la baza poziției internaționale a țării noastre își găsesc o reflectare foarte puternică în aceste afirmații de principiu. Desigur că afirmarea acestor poziții e un fapt bun, dar urmează ca ele să fie traduse în viață. Noi nu avem nici o îndoială că Republica Populară Chineză va acționa în acest spirit și așteptăm ca și Statele Unite să dovedească că au tras toate concluziile din eșecurile politicii lor de pînă acum - inclusiv a politicii de izolare și de îngrădire a Chinei, a politicii de război, de agresiune - și că vor înțelege că ceea ce au afirmat în acest comunicat trebuie să constituie o orientare reală în politica lor extenă de viitor.

Desigur că nu ne facem iluzii că acest lucru se va realiza de la sine ; dar însăși această afirmare trebuie să constituie pentru toate forțele antiimperialiste, progresiste, un îndbold de a intensifica acțiunea pentru a impune respectarea acestor principii.

În al doilea rând, trebuie menționată afirmarea cu claritate a principiilor care trebuie să stea la baza relațiilor dintre state, principii care sînt acum afirmate ca un punct de vedere comun al celor două state și care arată cu claritate că existența divergențelor dintre statele cu sisteme sociale și politice diferite nu trebuie să împiedice coexistența pașnică între ele, și enumeră principiile pe care trebuie să-și bazeze relațiile -, ca respectul suveranității, integrității teritoriale a tuturor statelor, neagresiune împotriva altor state, neamestecul în afacerile interne ale altor state, egalității și avantajului reciproc și coexistența pașnică, faptul că disputele internaționale trebuie să fie soluționate pe această bază, fără recurgerea la folosirea sau la amenințarea cu forța ; cele două state își iau obligația, declară că sînt dispuse să aplice aceste principii în relațiile și dintre ele.

Cuncașteți bine cu cîtă consecvență a militat și militoază România pentru afirmarea acestor principii în viața internațională ; aceste principii s-au impus în viața internațională ca rezultat al unei activități intense a forțelor antiimperialiste în rîndul cărora România a avut și are un rol foarte activ.

Merită subliniat, de asemenea, și faptul că se vorbește că cele două țări se vor abține de la politica de hegemonie în Asia, în Pacific, că cele două părți se împotrivesc tendințelor oricăror țări sau grup de țări de a stabili

o asemenea hegemonie și că nici una nu este dispusă să negocieze în numele vreunei terțe părți sau să încheie acorduri sau înțelegeri cu cealaltă, vizînd alte state ; și, cum se spune mai departe, că ar fi împotriva intereselor popoarelor din lume ca vreuna din țările mari să intre în cîrdășie cu cealaltă împotriva altor țări sau ca țările mari să împartă lumea în sfere de interese. Consider că aceste afirmații și precizări care sînt de acum puncte de vedere comune ale celor două țări au o importanță mare și fără îndoială că înscrierea lor este rezultatul poziției ferme a Republicii Populare Chineze, a conducătorilor chinezi, a faptului că ea, așa cum au afirmat, și cum a reieșit în cadrul convorbirilor pe care noi le-am avut cu tovarășii chinezi în vizita pe care am făcut-o anul trecut, este hotărîtă să nu participe în nici un fel la politica de împărțire a lumii în sfere de influență, este hotărîtă să se opună politicii de dominație și dictat de orice fel.

În cadrul acestui comunicat este precizată, de asemenea, cu claritate, poziția Republicii Populare Chineze în problema situației din Indochina, poziția fermă de susținere a cererilor guvernului revoluționar din Sud și a Republicii Democrate Vietnam, a cererilor tuturor popoarelor din Indochina privind încetarea agresiunii Statelor Unite, retragerea lor completă.

De asemenea, merită reținută ideea și felul clar în care este exprimată poziția Republicii Populare Chineze în

problema Taiwanului, care vine să spulbere orice speculație ce s-a făcut în ajunul și în timpul vizitei, după care China populară ar fi gata să meargă la un șir de concesii în această problemă, renunțând la drepturile sale legitime asupra acestui teritoriu. Faptul că într-o anumită formă, deși nu complet clară, Nixon recunoaște că Taiwanul aparține Chinei și că problema Taiwanului trebuie rezolvată de chinezi înșiși, că în acest scop Statele Unite vor trece în perspectivă la retragerea definitivă a trupelor și instalațiilor sale militare, este totuși un lucru pozitiv de mare însemnătate, pentru că în fond este o recunoaștere expresă a faptului că întreaga politică de până acum a Statelor Unite și a altor guverne, a celor două Chine sau a unei Chine și un Taiwan a dat complet faliment, că astăzi problema Taiwanului nu mai poate fi în nici un fel abordată decât ca o problemă internă a Chinei pe care trebuie s-o rezolve numai China. De altfel, ca o consecință, se pare logică, apare și declarația primului ministru japonez, dată imediat, în care arată fără nici un echivoc că există o singură Chină și că trebuie să recunoască numai această Chină, că nimeni nu mai poate contesta că Taiwanul este o parte a Chinei.

Deci, poziția aceasta fermă a Chinei și recunoașterea, în fond, de către Statele Unite a acestei situații reale, va grăbi soluționarea problemei Taiwanului. Faptul că japonezii au luat această inițiativă fără nici o îndoială

că la rîndul ei va exercita o influență asupra poziției viitoare a Statelor Unite care, prin aceasta, sînt părăsiți, ca să spun așa, de ultimul lor aliat ce îi mai sprijinea cu fermitate pînă alături în poziția aceasta. Deci, cel puțin în această problemă, rezultatele vizitei și comunicatului se manifestă cu o putere destul de mare.

Desigur că ar fi fost mai bine pentru dezvoltarea relațiilor dintre China și Statele Unite și pentru situația din sud-estul Asiei și din lume, dacă Statele Unite trăgeau toate concluziile din recunoașterea acestei realități și se hotărau să treacă imediat la retragerea trupelor și a instalațiilor lor. Dar, chiar în aceste condițiuni, noi apreciem că cele înscrise în comunicat, rezultatele convorbirilor sînt pozitive și deschid o cale foarte serioasă pentru soluționarea acestei importante probleme.

Cred că e bine să subliniem încă odată faptul că cele două părți au arătat de comun acord, și au recunoscut, rolul important pe care îl joacă și trebuie să-l joace în viața internațională toate statele și în mod deosebit precizarea făcută de partea chineză asupra rolului pe care trebuie să-l aibă țările mici și mijlocii în viața internațională.

- 10 -

În ce privește relațiile bilaterale, prevederile din comunicat privind dorința celor două părți de a lărgi înțelegerea dintre cele două popoare, de a dezvolta colaborarea în domeniul științei, tehnologiei, culturii, sportului, al contactelor mai dese, a stabilirii căilor de contacte prin reprezentanți speciali din partea Statelor Unite pentru discutarea unor probleme importante, a dezvoltării colaborării economice, deschid, de asemenea, posibilități însemnate pentru normalizarea relațiilor dintre China și Statele Unite, cu consecințe importante asupra întregii vieți internaționale.

Desigur, tovarăși, că acum e încă greu să tragem toate concluziile și să apreciem complet importanța deosebită pe care o are această vizită, influența pe care o va exercita asupra dezvoltării situației internaționale. Urmează ca desfășurarea evenimentelor să ajute la o mai bună înțelegere a evenimentelor, ca felul în care vor fi soluționate și poziția pe care o vor adopta cele două părți într-un șir de probleme practice ale vieții internaționale, să confirme că într-adevăr cele înscrise în comunicat constituie orientarea pe care ele sînt hotărîte să meargă.

Noi, cum am spus, nu putem decît să salutăm vizita, rezultatele ei, să apreciem în mod pozitiv aceste rezultate, să ne exprimăm încrederea că Republica Populară Chineză, conducătorii chinezi vor aplica cu fermitate în viață aceste prevederi și să ne exprimăm, totodată, speranța

- 11 -

14

că și Statele Unite vor trage toate concluziile care rezultă de aici. Desigur că concluziile care trebuie trase - și care se întrevăd - este de a se merge pînă la capăt în recunoașterea realității și să evacueze cît mai rapid Taiwanul, să se rezolve în cadrul tratativelor de la Paris problemele din Indochina, prin retragerea totală a trupelor pe baza propunerilor guvernului revoluționar din Sud, ale guvernului Republicii Democrate Vietnam și ale celorlalte state și, în mod practic, să se renunțe în toate locurile, la politica de forță, de amenințare, de intervenție în treburile altor state.

Cred că este necesar să tragem din aceasta și cîteva concluzii pentru activitatea României. În primul rînd, aș sublinia și cu acest prilej justetea politicii României de a dezvolta relațiile și contactele largi cu toate statele. În acest cadru apare și mai clar cît de bine a procedat România și cît de juste sînt hotărîrile Congresului al X-lea care au confirmat și politica externă dar au trasat și linii directoare de dezvoltare a relațiilor cu toate statele, de afirmare cu putere a principiilor noi în relațiile internaționale, de a acționa cu toată fermitatea pentru a face ca aceste principii să triumfe.

Acum se poate constata cu mai multă claritate și justetea acțiunilor noastre de stabilire a relațiilor cu Republica Federală a Germaniei, faptului că acestea au exercitat o influență pozitivă în dezvoltarea situației în Europa pe calea securității europene, justetea dezvoltării

relațiilor noastre cu celelalte state europene, a relațiilor cu Statele Unite ale Americii, inclusiv a vizitei lui Nixon în România. De altfel, România fiind prima țară socialistă vizitată de un președinte al Statelor Unite și unde Nixon a declarat că e hotărât să respecte independența, suveranitatea, să nu se amestece în treburile interne și să pună la baza relațiilor aceste principii.

Aceasta ne arată că este necesar ca și în continuare să continuăm cu fermitate să aplicăm politica trasată de Congresul al X-lea, de a dezvolta relațiile cu toate statele, și în acest context, de a dezvolta în mod deosebit relațiile cu țările în curs de dezvoltare, de a pune în continuare un accent important pe creșterea rolului țărilor mici și mijlocii în viața internațională. Viața, evenimentele demonstrează că aceste țări pot, și exercită deja, un rol important, și de cuvântul lor trebuie să se țină seamă. În acest context se înscrie și vizita pe care urmează s-o facă delegația noastră în 8 țări din Africa, care este tocmai o confirmare în practică a acestei politici de dezvoltare a relațiilor cu țările în curs de dezvoltare, cu țările mici și mijlocii, de a acționa cu toată puterea pentru afirmarea principiilor la care m-am referit în relațiile dintre state, în viața internațională.

Sperăm că și vizita pe care Nixon urmează s-o facă în mai la Moscova se va desfășura în spiritul întăririi forțelor socialismului, a afirmării principiilor egalității în drep-

16

turi și respectului între toate statele și că prin aceasta se va reuși să se obțină noi pași pe calea dezvoltării colaborării internaționale.

Puteam spune deci că anul 1972, care a început cu asemenea evenimente de importanță istorică, poate să se înscrie ca un an care să deschidă calea spre o politică de colaborare și pace, de afirmare mai puternică în viața internațională a principiilor respectului și independenței între toate statele, ale renunțării la forță și la amenințarea cu forță, să creeze condiții pentru trecerea la realizarea unor măsuri în direcția dezarmării și îndeosebi a dezarmării nucleare, să ușureze astfel popoarele de povara înarmărilor și să creeze un climat de mai multă încredere, creind astfel condiții ca popoarele să se preocupe mai mult de dezvoltarea lor economică-socială, de ridicarea bunăstării lor materiale și spirituale.

În acest spirit cred că am putea să apreciem și să judecăm vizita și rezultatul acestei vizite a președintelui Nixon în Republica Populară Chineză, comunicatul care a fost publicat în urma acestei vizite. Desigur că aceasta arată totodată și necesitatea de a acționa cu mai multă fermitate pentru depășirea divergențelor între țările socialiste, divergențe care pot și trebuie să fie depășite prin acțiunea tuturor țărilor; în această privință România și-a adus contribuția sa și este hotărâtă să-și aducă și în viitor această contribuție. Considerăm că dacă este posibil să se realizeze o coexistență pașnică cu țările cu regimuri sociale diferite, apoi se poate realiza o coexistență activă între

țările care construiesc socialismul, chiar dacă între ele există deosebiri de păreri într-o problemă sau alta - și trebuie să se acționeze în spiritul acesta. România va acționa - așa cum a făcut și pînă acum - în această direcție

Totodată, nu trebuie să scăpăm din vedere că în toată dezvoltarea vieții internaționale, rolul hotărîtor l-a avut și îl are creșterea conștiinței maselor populare, a popoarelor, ce devin tot mai conștiente de forța pe care o reprezintă și care se ridică - după cum cunoașteți - în diferite locuri la luptă hotărîită împotriva politicii imperialiste de forță și dictat. Tocmai creșterea acestor lupte ale maselor și ale popoarelor are, pînă la urmă, rolul hotărîtor în producerea acestor schimbări în raportul de forțe și în conștiința oamenilor politici. De aici decurge necesitatea de a intensifica activitatea de unire a eforturilor maselor populare, a popoarelor în lupta împotriva vechii politici, pentru o politică de colaborare și pace în lume.

Iată, tovarăși, cîteva concluzii pe care cred că ar fi bine să le tragem pentru început asupra acestor probleme. Rog tovarășii care doresc să spună ceva să ia cuvîntul.

Desigur, întrebările cred că nu-și au rostul, pentru că noi n-am participat la tratative, așa că nu vă putem spune amănunte.

- 15 -

18

Tov. Emil Bodnăraș :

Eu aş face o propunere, ca aprecierile cuprinse în expunerea Tovarăşului Ceauşescu - ca rezultat al consultării care am avut-o ieri în Prezidiu -, şi cu precizunile care s-au adus aici, îndeosebi în ce priveşte poziţia noastră, validitatea ei şi fermitatea cu care ea trebuie continuată în toate acţiunile noastre, să fie consacrate ca un document oficial intern al Comitetului Executiv şi al Guvernului, care este mi se pare prezent aici, şi să constituie baza după care ne vom orienta în prezentarea punctului nostru de vedere în public.

Tovarăşul Ceauşescu a omis aici să menţioneze că ne gândim la o apreciere, la o caracterizare, sau la o exprimare de poziţie în legătură cu încheierea acestui comunicat ...

Tov. Nicolae Ceauşescu:

A , bine, în presă vom da.

Tov. Emil Bodnăraș:

Dar să se ghideze, să aibă ca bază această expunere şi aceste aprecieri, însă în formă corespunzătoare.

Tov. Nicolae Ceauşescu:

Desigur, noi vom trimite şi ambasadorilor, agenţilor diplomatice.

Tov. Emil Bodnăraș:

Îndeosebi cred că este necesar ca serviciile noastre externe, Ministerul Afacerilor Externe, în primul rând,

să documenteze reprezentanțele noastre în spiritul acestei expunerii, pentru a putea avea o poziție, o atitudine, ca în diferitele lor prilejuri - oficiale, oficioase, neoficiale - în contacte cu restul corpului diplomatic, cu atât mai mult cu cât desprindem deja unele aprecieri care tind să deformeze conținutul, sensul acestui comunicat de o deosebită importanță pentru dezvoltarea vieții politice internaționale. Si e bine ca diplomații noștri să fie bine documentați și înarmați pentru a face față situațiilor în care s-ar întâlni cu alte puncte de vedere decât acelea rezultate din caracterizările date de secretarul general al partidului acestei momente politice internaționale deosebit de important.

La fel, în ce privește orientarea activității serviciilor noastre economice în străinătate, încrederea cu care trebuie urmată linia aceasta a întăririi relațiilor cu toate statele, cu toate țările. Si pe această linie este evident, e clar că poziția noastră pe care de atîția ani o urmăm cu neabătută consecvență și care, după cum a menționat tovarășul Ceaușescu, și-a găsit expresie în confirmarea de către Congresul al X-lea a justetei ei și în încurajarea în continuare a politicii noastre, așa cum ea continuă de la Congresul al X-lea, în lumina acestui eveniment internațional este mult întărită, justetea ei este pe deplin confirmată. Poziția aceasta, în definitiv, este însușită acum, în lumina acestui document, de către două din cele mai mari

- 17-

21

forțe : una capitalistă și una socialistă a lumii.

Tov. Nicolae Ceaușescu :

Eu a fost confirmată și la Praga, în comunicatul care s-a dat, în aprecierea asupra problemelor securității europene, asupra rolului R.F. a Germaniei și a guvernului Brandt-Schell.

Tov. Emil Bodnăraș :

Aceasta este propunerea care am vrut s-o fac.

Tov. Petre Lupu :

Fiind pe deplin de acord cu aprecierea dată și cu concluziile pentru noi - și cu această recomandare ca să fie trimisă reprezentanțelor noastre din exterior -, aș propune, dacă e posibil, să se transmită sub o formă această apreciere și organelor noastre de partid locale, pentru ca și activul nostru de partid să fie îndrumat cu privire la felul cum trebuie apreciate aceste evenimente, având în vedere că și în interior se pot pune fel de fel de întrebări, de probleme. Și mi se pare că e foarte important acest lucru.

Tov. Nicolae Ceaușescu :

Eu aveam în vedere întâi să ne punem de acord asupra aprecierii și pe urmă să ne gândim pe cine să informăm. De aceea nu m-am referit la aceasta.

E clar că aprecierea care o facem aici trebuie s-o cunoască partidul și toate cadrele noastre. Dar pentru că

- 18 -

e un moment important, am ținut ca Comitetul Executiv și cadrele de bază centrale, Guvernul, șefii de secție ai C.C., presa, să participe la discutarea acestor probleme, pentru a stabili o orientare unică, care trebuie să stea la baza întregii noastre activități în toate domeniile - în presă, radio, televiziune, propagandă, în relații externe ș.a.m.d.

Foarte sînt tovarăși care au alte păreri, care vor să ne ridică unele aspecte. Sigur, eu nu mi-am propus să fac acum decât cîteva sublinieri, cum am spus la început.

O să avem conferința națională și acolo vom face, probabil, și o apreciere largă asupra vieții internaționale. Atunci va fi și după Moscova, așa că vom avea mai multe date să judecăm lucrurile.

Nu sînt alte păreri? Atunci, sînteți de acord cu această apreciere, tovarăși? (Da, da). Considerăm că este punctul de vedere al Comitetului Executiv și al Guvernului, al activului prezent aici.

Atunci, să procedăm în sensul care s-a propus, adică în sensul de a sta la baza întregii noastre activități.

Cu aceasta ridicăm ședința.

1.III.1972

4 ex.

STENOGRAPHIC TRANSCRIPT**of the common meeting of the Executive Committee of the Central Committee of the Romanian Communist Party and of the Council of Ministers of the Socialist Republic Romania****February 29, 1972**

Cde. Nicolae Ceaușescu:

Comrades, the purpose of this meeting is to make a first appreciation of President Nixon's visit to the Chinese People's Republic. We have made an exchange of opinions within the framework of the Presidium, and we have felt that it is good to broaden this exchange of opinions in order to establish a common orientation as regards the way this visit and its outcomes should be appreciated and understood. To better understand the outcomes of this visit, we must start from the fact that, of late, a lot of big changes and mutations have occurred as regards the ratio of forces. New states have appeared, with which the United States of America has to share the domination. Japan and the Federal Republic Germany are the states in point. One may say that, as a result of these changes, the bankruptcy of the old imperialist policy of force, diktat, intervention in the affairs of other states, as well as the fact that no country can any longer act as it likes and impose its will to other states becomes more and more evident. Generally speaking, there assert themselves the new principles in the relationships between states, their equality as to rights, the observance of the sovereignty and national independence, the non-interference in the internal affairs and the mutual advantage (?), of the policy of renouncing force or threatening with force in the relations between states. There are also taking place important mutations in the countries that, after the Second World War, gained their independence and manifest themselves ever stronger in the international life, and the influence of the socialist countries and their prestige and the prestige of their policy increase – by and large – in international life. In this context takes place the affirmation of the Chinese People's Republic in the international life, which resulted in its admission to UNO with a great majority of votes, and its recognition – during the last year – by several tens of new countries. The visit of the president of the United States, Richard Nixon, to the Chinese People's Republic, and the talks he had there, have also occurred in this context.

One may say that the visit is an event of historical importance in the relationships between China and the United States, as well as in the international life. In actual fact, it confirms the big changes that are taking place in the world arena and is, concurrently, intended to open a new stage in international life. From the way the visit unfolded and, especially, from the joint Sino-American communiqué, a few important conclusions can be drawn.

Firstly, the fact is apparent that – during the visit – there were approached, in all seriousness and in a constructive spirit, both the issues of the relationships between the two countries and some of the most important international issues.

Secondly, the fact that – although there are fundamental differences between the two countries that were spoken about and were not sidestepped or overlooked in any way whatsoever – it was demonstrated on the occasion of these talks that the issues between countries with different social systems can be approached constructively, on the basis of the principles of peaceful coexistence, and a basis for collaboration and settling of such issues can be found, no matter how complicated these issues are.

Taking into consideration all that has been known until now, one may assert that the agreements concluded between China and the United States of America can in no way whatsoever be looked upon as directed against other states; to the contrary, as it is so pregnantly apparent from the joint communiqué, in these agreements the necessity is strongly affirmed for the big countries and – in general – for all of the states of not pursuing in any way – in their mutual rapports – to cause damage to the interests of other states, be they big, medium, and small.

In appreciating the visit and its outcomes, we have to rely on facts, not on assumptions, as some people try to do. It can be appreciated at the outset that the outcomes are positive, that the agreements concluded will exert a strong positive influence on the normalization of the relationships between the Chinese People's Republic and the United States of America, that they will strongly influence the development of the situation in South-East Asia, in the sense of its getting stabilized and of a policy of cooperation emerging and, in general, will exert a strong influence on the whole international life.

As all of you have retained, I think, in the joint communiqué are asserted – in all clarity – the positions of the Chinese People's Republic on the fundamental issues of the development of the contemporary world. I think that this thing really deserves to be emphasized because it is, in fact, a new manner of approaching the issues in a joint communiqué when the parties clearly assert their positions, and in this regard I am referring to the Chinese People's Republic, to its positions on the issues of social development, the issues of revolution, the issues of the movement of national liberation, and the issue of ensuring the victory of the progressive forces. This fact, however, and the acceptance by the United States that it is affirmed as a position of China's in a joint communiqué is – however – an especially important thing and demonstrates the firmness and consistency with which the Chinese People's Republic defends these principles. This will undoubtedly exert an influence over the positions that will be adopted by other countries as well, and by the anti-imperialist forces, over the international issues.

The fact also deserves mentioning that, simultaneously, the United States likewise affirms its positions of principle on a number of issues, positions which – however – seemingly originate in the necessity of going towards a policy of peace, of taking into account the aspirations of the peoples and nations towards freedom and progress, of doing away with the danger of an aggression from abroad.

Even in this form, where these positions of the United States' are specified, the fact deserves retaining that, actually, the United States is forced to take a clear stand – of course, we still have to see whether it will take such a stand – on some issues of great importance for international life, contending that it is ready to renounce the policy of aggression and interference in the affairs of other states, and enumerating a series of things that I think you have read, so there is no point in our referring to them any longer.

From this point of view, even the presentation of the standpoints of the two sides is interesting, instructive, and – at any rate – demonstrates that the principles underlying the basis of the international position of our country are strongly reflected in these affirmations of principle. It goes without saying that the affirmation of these positions is a good fact, but they are to be put into practice. We have not even the shadow of a doubt that the Chinese People's Republic will act in accordance with this spirit and is waiting for the United States to prove that it has drawn all of the conclusions from the failures of its policy up to now – including the policy of isolation and fencing in of China, the policy of war, of aggression – and that they will understand that what they asserted in this communiqué must constitute a real orientation of their future foreign policy. Naturally, we do not nurture any illusions that this thing will be achieved on its own; but this very affirmation must constitute – for all of the anti-imperialist, progressive forces – an impetus to intensify their action of imposing the abiding by these principles.

Secondly, the affirmation with clarity has to be mentioned of the principles underlying the relationships between states, principles that are now asserted as a joint viewpoint of the two states and which clearly show

Parallel History Project on NATO and the Warsaw Pact (PHP)

China and Eastern Europe from the 1960s to the 1980s

Edited by Christian Nuenlist and Anna Locher

November 2004

www.isn.ethz.ch/php

that the existence of differences between the states with different social and political systems must not hinder their peaceful coexistence, and enumerates the principles on which they have to base their mutual relationships, such as the respect for the sovereignty, the territorial integrity of all of the states, no aggression against other states, non-interference in the internal affairs of other states, equality and mutual advantage and peaceful coexistence, and the fact that the international disputes must be settled on this basis, without resorting to the use of force or threatening with force; the two states undertake and declare that they are willing to apply these principles in the relationships between them as well.

You know very well the consistency with which Romania militated and is militating now for the affirmation of these principles in international life; these principles imposed themselves in international life as a result of an intense activity of the anti-imperialist forces, in the ranks of which Romania had and has a very active role.

The fact likewise deserves mentioning that, as rumor has it, the two countries will abstain from a policy of hegemony in Asia and [Oceania], that the two sides oppose the tendencies of any countries or groups of countries to establish such hegemony, and that none of the sides is willing to negotiate on behalf of a third party or conclude agreements with the other side, which refer to other states; and, as it is pointed out further, that it would be against the interests of the peoples of the world that one of these two big countries be in cahoots with the other against other countries or that the big countries divide the world in spheres of interests. I think that these assertions and clarifications, which are actually common points of view of the two countries, have a great importance and, beyond the shadow of a doubt, that their appearance is the outcome of the firm position of the Chinese People's Republic, of the Chinese leaders, of the fact that the Chinese People's Republic is determined not to participate in any way in the policy of dividing the world in spheres of influence, and also to oppose any kind of policy of domination and diktat.

Within the framework of this communiqué it is also specified, with clarity, the stance of the Chinese People's Republic on the situation in Indochina, the firm position of support of the demands of the revolutionary (?) government in the South (?), as well as of the Democratic Republic Vietnam, and of the requests of all of the peoples in Indochina that the United States discontinue the aggression, and retreat their troops completely. There must also be remembered the idea and the clear way in which the position of the Chinese People's Republic on the Taiwan issue is expressed, a position that blows to smithereens any speculation made on the eve of Nixon's visit and during it, according to which People's China would be ready to accept a number of concessions to this issue, giving up its legitimate rights to this territory. The fact that, in a certain form, although a not altogether clear one, Nixon admits that Taiwan belongs to China, and that the Taiwan issue must be solved by the Chinese themselves, and that with this end in view the United States will proceed – in the future – to the definitive retreat of their troops and military installations, is – however – a positive aspect of great importance because, in actual fact, it is an express admission of the fact that the whole policy of the United States and of other governments until now, of the two Chinas or of a China and a Taiwan has failed completely, that today the Taiwan issue can be approached in no other way than as an internal issue of China that only China is in a position to solve. Actually, as an apparently logical consequence, there appears the declaration of the Japanese Prime Minister, issued right away, in which it is pointed out – unambiguously – that there is only one China and it is this China that must be recognized, that nobody can any more contest the fact that Taiwan is an integral part of China.

This firm stance of China's and the recognition, in essence, of this real situation by the United States will step up the solution of the Taiwan issue. The fact that the Japanese have taken this initiative shows, beyond any doubt, that Japan – in its turn – will exert an influence on the future position of the United States, which this way are abandoned – so to say – by their last ally that firmly had supported them until the day before yesterday in this position. Consequently, at least as regards this issue, the results of the visit and of the

Copyright 1999-2006 Parallel History Project on NATO and the Warsaw Pact (PHP). All rights reserved

If cited, quoted, translated, or reproduced, acknowledgement of any document's origin must be made as follows:

“Parallel History Project on NATO and the Warsaw Pact (PHP), www.isn.ethz.ch/php, by permission of the Center for Security Studies at ETH Zurich and the National Security Archive at the George Washington University on behalf of the PHP network.”

communiqué manifest themselves with a big enough force.

It goes without saying that it would have been better for the development of the relationships between China and the United States, as well as for the situation in South-East Asia and in the world, if the United States had drawn all of the conclusions from the recognition of this reality and decided to retreat their troops and military installations right away. But, even under these conditions, we appreciate that the content of the communiqué and the results of the talks are positive and open a very serious way for the solving of this important issue.

I think it is good for us to underscore once more the fact that the two sides have pointed out, by common agreement, and admitted the important role which all of the states are playing and must play in international life and, especially, the clarification made by the Chinese side regarding the role that the small and medium countries must have in international life.

Concerning the bilateral relationships, the provisions in the communiqué regarding the wish of the two sides to broaden the understanding between the two peoples, develop the collaboration in the fields of science, technology, culture, and sports, have more frequent contacts, establish the contact modalities by special representatives of the United States for the discussion of important issues, and develop the economic collaboration, also open significant windows of opportunity for the normalization of the relationships between China and the United States, with important consequences for the whole international life. Of course, comrades, at this moment it is still difficult to draw all of the conclusions and completely appreciate the special importance of this visit, the influence that it will exert on the development of international situation. The subsequent unfolding of events will help us better understand them, and the way the issues will be solved and the stances the two sides will take in a number of practical problems of international life will confirm the fact that what was provided in the communiqué will actually constitute the orientation the two sides are decided to follow/pursue.

As I have already said, we can but salute the visit and its outcomes, appreciate these outcomes positively, express the conviction that the Chinese People's Republic and its leaders will firmly apply the relevant provisions in practice, and concurrently express the hope that the United States will also draw all of the conclusions deriving from this visit. Naturally, the conclusions that must be reached – and that can be expected – mean that the United States has to go to the end as regards the recognition of reality and evacuate Taiwan as soon as possible, solve – within the framework of the Paris Conference – the issues of Indochina by the total retreat of their troops on the basis of the proposals of the revolutionary government in the South, of the government of the Democratic Republic Vietnam, and of the other states and, practically, to renounce – in all of the locations – the policy of force, threat, and intervention in the internal affairs of other states.

I think that it is also necessary for us to reach a few conclusions for the activity of Romania. Firstly, I would underscore on this occasion as well the justness of Romania's policy of developing the relationships and the broad contacts with all of the states. In this framework, it is more clearly apparent how well Romania proceeded and how just are the decisions of our 10 Congress, which also confirmed our foreign policy, but likewise traced guidelines for the development of relationships with all of the states, of strongly affirming the new principles in international relationships, and of acting in all firmness to make these principles triumph.

Now it can also be noticed, with more clarity, the justness of our actions of establishing relationships with the Federal Republic Germany and of the fact that these exerted a positive influence on the development of the situation in Europe by means of European security, the justness of the development of our relationships with the other European states, of the relationships with the United States of America, including Nixon's visit to Romania. In fact, as Romania is the first socialist country visited by a president of the United States and where Nixon declared that he was determined to respect the independence, and the sovereignty, not to

Parallel History Project on NATO and the Warsaw Pact (PHP)

China and Eastern Europe from the 1960s to the 1980s

Edited by Christian Nuenlist and Anna Locher

November 2004

www.isn.ethz.ch/php

interfere in the internal affairs, and lay these principles at the basis of relationships.

This brings out the fact that it is necessary for us to continue, with firmness, to apply the policy outlined by the 10th Congress, develop the relationships with all of the states and, in this context, to specially develop the relationships with the developing countries, to further lay important emphasis on increasing the role of the small and medium countries in international life. Life and events demonstrate that these countries can, and already play, an important role, and their say must be taken into account. In this context has also to be considered the visit we are going to make to eight countries in Africa, a visit that is the very confirmation – in practice – of this policy of development of the relationships with the developing countries, with the small and medium countries, of acting in all strength for the affirmation of the principles which we referred to in the relationships between states, in international life.

We hope that the visit to be made by Nixon to Moscow in May will also take place in the spirit of strengthening the forces of socialism, affirming the principles of equality of rights and the respect between all of the states, and that in this manner it will be possible to take new steps on the way to developing international collaboration.

We can say, therefore, that in the year 1972 – which began with such events of historical importance – can be looked upon as being a year that will open the avenue towards a policy of collaboration and peace, of stronger affirmation in international life of the principles of respect and independence between all of the states, of renouncing force and threatening with force, in order to create conditions for the passage to the carrying out of measures of disarmament and, especially, nuclear disarmament, to thus make easier the armament burden of the peoples, and create a climate of more trust, creating in this way the proper conditions for the peoples to focus more on their economic and social development, on the raising of their material and spiritual welfare.

In my opinion, it is in this spirit that we could appreciate and judge President Nixon's visit to the Chinese People's Republic and its outcomes, as well as the communiqué that was issued on the occasion of this visit. Naturally, this concomitantly shows the necessity of overcoming the differences between the socialist countries, differences that can and must be overcome by an action of all of the countries; in this respect, Romania made its contribution and is determined to make a contribution in the future as well. We take the view that, if it is possible to achieve a peaceful coexistence with the countries with different social systems, then it will be possible to achieve active coexistence between the socialism-building countries – even though there are differences of opinions on an issue or another between them – and one has to act in this spirit.

Romania is going to act – as it has done until now – in this direction.

Simultaneously, we should not forget that in the whole development of international life it is the emergence of the conscience of the popular masses, of the peoples, which become ever more aware of the force they represent, and that are rising – as you know – in various places to decidedly fight against the imperialist policy of force and diktat that has the decisive role. It is the very intensification of these battles of the masses and the peoples that has, in the long run, the decisive role in bringing about these changes in the ratio of forces, and in the conscience of politicians. It is from here that the necessity derives of intensifying the activity of uniting the efforts of the popular masses, of the peoples in the battle against the old policy, for a policy of collaboration and peace in the world.

Here are, comrades, a number of conclusions that we had better reach at the very outset on these issues. I ask the comrades who wish to say something to take the floor.

It goes without saying that there is no point in asking questions since we did not take part in the talks, so we are not in a position to give you details.

Parallel History Project on NATO and the Warsaw Pact (PHP)

China and Eastern Europe from the 1960s to the 1980s

Edited by Christian Nuenlist and Anna Locher

November 2004

www.isn.ethz.ch/php

Cde. Emil Bodnăraș:

I would make a proposal, namely that the appreciations included in cde. Ceaușescu's exposé – as a result of the consultation we had within the framework of the Presidium yesterday and with the clarifications that were made here, especially as regards our stance, its validity and the firmness with which it must be continued in all of our actions – should be written down as an official internal document of the Executive Committee and of the government, which – it seems to me – is present here, and constitute the basis of our orientation as to the presentation of our point of view in public. Cde. Nicolae Ceaușescu omitted to mention here that we are thinking about an appreciation, a characterization, or an expression of our position in connection with the final part of this communiqué...

Cde. Nicolae Ceaușescu:

Ah, OK, we will publish it in the press.

Cde. Emil Bodnăraș:

But to have as a guideline, as a basis this exposé and these appreciations, but in an appropriate form.

Cde. Nicolae Ceaușescu:

Of course, we will send [it] to the ambassadors, and to the diplomatic agencies (?).

Cde. Emil Bodnăraș:

I think that it is specially necessary that our foreign services, the Ministry of Foreign Affairs document – first of all – our [diplomatic] representations in the spirit of this exposé so that they may have a position, an attitude, in their various opportunities – official, semi-official/informal, unofficial – in contacts with the remainder of the diplomatic corps, all the more so as we can derive some appreciations that have a tendency to distort the content, the meaning of this communiqué of special importance to the development of international political life. And it is good for our diplomats to be well documented and armed to cope with the situations, where they could come up against other points of view than those resulted from the characterizations given by the general secretary of the party to this specially important international political moment.

In the same vein, as regards the orientation of the activity of our economic services abroad, the trust with which this line of strengthening the relationships with all of the states, with all of the countries should be followed. On this line, It is also obvious, clear that our position – which we have pursued with unabated consistency, and which, as cde. Ceaușescu mentioned, found its expression in the confirmation by the 10th Congress of its justness, and in the further guidance of our policy – is very much strengthened in the light of this international event, and its justness is wholly confirmed. After all, this position is now accepted – in the light of this document – by two of the biggest forces of the world: the capitalist force and the socialist one.

Cde. Nicolae Ceaușescu:

It was also confirmed in Prague, in the communiqué that was issued, in the appreciation of the issues of European security, the role of the Federal Republic Germany, and of the [Willy] Brandt-[Walter] Schell government.

Cde. Emil Bodnăraș:

This is the proposal I wanted to make.

Parallel History Project on NATO and the Warsaw Pact (PHP)

China and Eastern Europe from the 1960s to the 1980s

Edited by Christian Nuenlist and Anna Locher

November 2004

www.isn.ethz.ch/php

Cde. Petre Lupu:

As I fully agree with the appreciation that was made, and with the conclusions for us – and with the recommendation that this appreciation be sent to our representations abroad – I would like to propose, if possible, to send this appreciation, in some form or another, to our local party organs as well so that our party active be also guided with respect to the way these events should be appreciated, taking into consideration the fact that any kind of questions, of issues can be raised in our country, too. It seems to me that this thing is very important.

Cde. Nicolae Ceaușescu:

I had it in mind for us first to agree on the appreciation, and afterwards to think about the persons we are going to inform. That is why I did not refer to this thing.

It is clear that the appreciation we are making here must be known by the party and by all of our cadres. But given the fact that this is an important moment, I thought it necessary for the Executive Committee and the central basic cadres, the government, the section chiefs of the Central Committee, and the press to take part in the discussion of these issues in order to establish a sole orientation, which will have to underlie our whole activity in all of the fields: press, radio, television, propaganda, foreign relationships a.s.o.

Maybe there are comrades attending, who have other opinions and want to underscore some aspects. Sure enough, as I said at the outset, I have only intended to underscore a few things now.

We will have the national conference and, on that occasion, we will probably make a comprehensive appreciation of international life. The national conference will take place after [the meeting at] Moscow; consequently we will have more information and data for judging things.

Are there no other opinions? Then do you agree with this appreciation, comrades? (Yes, yes.). We are of the opinion that this is the point of view of the Executive Committee, the Government, and the party active attending this meeting.

Let us proceed, therefore, in the proposed sense, in other words in the sense of [this point of view] being at the basis of our whole activity.

This meeting is now adjourned.

26,816

[Translation for PHP from Romanian Archives by Viorel Buta]